OMAHA.

POKROK ZAPADU
("PROGRESS OF THE WEST".)
A Bohemian Weekly.
Office: 138 Farnham Str.
The "Pokrok Zapadu" is the only Bohemian paper in the State. It circulates in every city and county, and business men will find it an excellent advertising medium.

RATES OF ADVERTISING:

one Square yearly	$12.00
" " 6 Months	7.00
" " 3 "	4.00
" " 1 Month	1.50

Larger spaces by special contract.

Zprávy z Evropy.

(Poštou).

Válka na východě.

Patnáctý týden války.

Ačkoliv nebyl uzavřen ani klid zbraní tím méně nějaké příměří, odpočívaly přece v posledních dnech obě armády na srbském jihu v údolí moravském. Mimo nepatrné potyčky předních stráží a sem a tam nějaký výstřel z kusu hrubšího nebylo nad Moravou bojováno. Rovněž tak odpočívaly zbraně nad Timokem, kdežto nad Drinou svedeny jen menší bitky. Za to ibarská armáda — pod svým novým vůdcem Novoselovem, jemuž Ilija Čolak Antič byl podřízen — vystoupila velmi činně ze svého delšího pokldu a dobyla jedním dnem značného kusu tureckého území.

K rozkazu jenerála Novoselova vytrhl Lazar Čolak Antič dne 7. října z tábora u Jankovy Klisury a udeřil na turecký sbor v těch místech. Boj trval po celý den. Turci byli přinuceni ustupovat, ale vždycky znova se postavili a bránili. Nezbylo konečně leč užíti proti nim bodáku, kterým Turci také skutečně od Jankovy Klisury až do města Kuršumlje, na tři míle cesty vzdálené, hnáni jsou. Všechna místa tamního údolí řeky Toploce, i konečně Kuršumlje sama, byla od Srbův obsazena.— A ještě podruhé bojovala ibarská armáda toho týdne s Turky, totiž dne 12. října. Byla to však jen menší bitka, jež trvala pouze hodinu. Turci byli odraženi a na žádné straně nebylo značnějších ztrát. —

Tím prudčeji bily se nepřátelské armády na obojích hranicích Černé Hory. Na severozápadu počal Muktar paša boj, udeřiv dne 6. října na vojsko černohorské u Bojana brda. Boj trval po šest hodin a Muktarovi podařilo se Černohorce poněkud zatlačit, Dne 7. října pokračováno v boji bitvou šestnáctihodinnou. Muktar paša chtěl vyváznouti ze svého zlého postavení u Zaslapu a Klobuku a proto udeřil na Černohorce, aby je zdržel a sám zatím s hlavní armádou se zachránil. Ale Černohorci prohlédli brzo jeho záměr, odrazili první útok turecký, přešli sami k útoku a zatlačili Turky se ztrátou 850 mrtvých a raněných ke Klobuku, kdež jej se všech stran sevřeli. Neboť vojvoda D'akovič obešel zatím Turky se sedmi prapory. Udeřiv na Ljubini porazil u ní ljubiňské a stolacké Turky, a způsobiv jim strašnou porážku, zapáliv Ljubini. Přes 1500 Turkův zahynulo tady a po vůkolních vesnicích, načež D'akovič se vrátil k hlavnímu vojsku černohorskému, aby společně s ním držel Muktara pašu v jeho zlém postavení u Klobuku. A tou asi dobou, co bylo bojováno u Ljubině, potřeny byly také u Ilina brda tři prapory turecké, které z Trebině chvátaly Muktarovi na pomoc. Jen nemnoho lidí zachránilo se útěkem do Klobuka. Černohorci ztratili ve všech těchto bojích sotva 200 mrtvých a raněných.

Podobně slavně a se značnou porážkou Turkův bojováno bylo také na jihovýchodu Černé Hory. Derviš paša pokusil se opětně o vniknutí do Černé Hory přes Spuž, ale znova byl odražen a do svých prvotních postavení zahnán. Dne 9. října postoupil Derviš paša s třiceti prapory a čtyrmy polními bateriemi na území černohorské. Jeden černohorský prapor a perjaníci (tělesná stráž knížete Nikoly) hájili pohraničné výšiny až vojvoda Plamenac s dvěma prapory udeřil Turkům v bok. Po prudkých potyčkách vedených hlavně střelnou zbraní, museli Černohorci ustoupit. Den na to, 10. října chtěl postoupit Derviš proti Danilovgradu. Vojvoda Stanko Radonič vpadl však cestou s čtyrmi prapory Turkům v levý bok, mezi tím co Plamenac s třemi proti tureckému šiku se postavil. Vojvoda Piljtič pospíšil mezi tím za zády tureckého voje nížinou spužskou a obsadil Veliké Brdo za zády Turků. Té doby podnikl také vojvoda Marko Miljanov s pěti prapory od kučského území útok proti Podgorici. Tím byl Derviš paša k ústupu donucen. Turci utrpěli při tom ohromných ztrát a přesvědčili se znova, že na vpád do Černé Hory nemohou více ani pomyslit. —

ČERNÁ HORA.

Na bojištích černohorských, severním i jižním, panuje od 7. října opětně čilý ruch válečný. Na bojišti severním byl Muktar paša vypuzen ze svého postavení u Medolje a stojí severněji od tvrze [illegible] u Zaslapa a Grahova [illegible] "Pol. Corresp." [illegible].

Muktar paša spoléhaje na pomocný sbor od Mostaru, kterýž mezi tím Černohorci u Ljubině byl potřen, prohlásil, že ani neobdržel žádný rozkaz, aby zachoval další klid zbraní. Své neúspěchy mstí tento tolikráte již poražený paša na raněných Černohorcích. V posledních bojích podařilo se vojákům Muktara paše odvléknouti z bojiště dva raněné Černohorce, první to vůbec zajatce, jichž se zmocnil. Na místo aby si vzal příklad z Černohorců, kteří raněné Turky jak své vojíny ošetřují, kázal Muktar paša, aby oběma raněným usekány byly hlavy, poněvadž prý mohamedánské náboženství vyžaduje, aby zajatí nevěřící křesťané nebyli šetřeni. S Turky, kteří v boji tom byli zajati, nakládají Černohorci velmi mírně a dopravili je na Cetyň, kdež dle své libosti mohou žíti.

Z hercegovsko - černohorského bojiště oznamuje se "Pol. Corr." ze dne 9. října: Máme již úplnější zprávy o bojích, kteréž dne 6. a 7. t. m. svedeny byly mezi sbory vojvody Vukotiče a Muktara paše, kteréž na hranici okresu grahovského v dlouhé řadě proti sobě stály. Dle černohorských zpráv byla bitka ze dne 6. října převahou bojem dělostřelectva, kterýž plných šest hodin trval. Dne 7. byl boj o 3. hod. z rána obnoven a do 7 hodin večer s největší roztrpčeností veden.—Ze čtyr praporů sestávající pravé křídlo černohorské armády bylo vojskem Muktara paše se dvou stran napadeno. Ale útok byl odražen a Turci prchali v divém zmatku dolů ke Klobuku. Turci ztratili 1300 mrtvých, Černohorci 145 mrtvých a raněných. Část černohorské armády pod velitelstvím vojvody D'akoviče přešla přes řeku Trebinčici a stojí v zádech Muktara paše. Peko Pavlovič svolává k sobě všechny roztýlené čety povstalců. — Také včera se bojovalo a Černohorci dobyli na celé čáře úspěchů. Porušení klidu zbraní omlouvají Turci tím, že povstalci telegrafické spojení mezi Trebiní a Ljubiní přerušili; ale Černohorci naproti tomu namítají, že žádost za prodloužení klidu odmítli, a že tedy po 2. říjnu o žádném klidu zbraní ani řeč býti nemůže.

BOSNA.

Ze Sarajeva oznamuje se: Poněvadž se povstání v Bosně opět netušenou měrou vzmohlo, poslala turecká vojenská správa do Livna od Běljiny jeden tábor nizamů s šesti polními děly a ze Sarajeva dva tábory redifů. Jiný tábor nizamů poslán byl na Zajce poněvadž toto město je ohroženo. Povstalci dobyli útokem Ključe. Také Bihači hrozí velké nebezpečí. Dne 6. října došla do Sarajeva zpráva, že se objevilo u Maglaje na řece Bosně 1400 povstalců. Bližší zprávy scházejí.

Nová bosenská skupština. Z Kostajnice píše se ze dne 10. října: Přední vůdcové bosenských povstalců svolali skupštinu všech náčelníků a vůdců, ve kteréž také srbský plukovník Despotovič a vyslanci povstalců hercegovských přítomni byli. Předmětem rokování byla otázka, jak by se měli povstalci zachovat vůči opravám, kteréž turecká vláda slibuje a v Sarajevě již prohlašuje. Po delším rokování přijala skupština tuto resoluci: 1) Budiž zvláštním aktem Evropě prohlášeno, že Bosna na příště mohamedánskými úřadníky spravována býti nesmí. — 2) Že žádá B[illegible] za politickou samosprávu a za odstranění tureckého vojska z celého vilajetu. 3) Že povstalci, dokud toho cíle nedosáhnou, dále bojovati jsou odhodláni. Usnešení tato budou sdělena velmocem.

UKRUTNOSTI TURECKÉ.

Turci nepřestávají páchati nejděsnější ukrutnosti na bojišti srbském. Srbská vláda podala opětně novou zprávu o pustošení a ukrutnostech Turků, kteráž zaslána ihned do Petrohradu a zní u výtahu takto: Okresní starosta v Čačku oznamuje, že Turci dne 29. září spálili vesnice Bělopolje, Nesalin, Milatovice, Vrdun a částečně i Driginiče. Škoda na staveních a dobytku páčí se na 101.012 franků. Jedna nemocná dívka byla zprzněna. V okresu podriňském činí škoda na staveních 1000 dukátů a dobytka uloupeno za 500 dukátů. V Nadalji rozsekáno dvanáctileté dítě. V kraji azbukovackém bylo městečko Ljubjova bombardováno. Škoda činí 50000 dukátů. Osmileté dítě bylo zvířeckým způsobem zhanobeno. V kraji jadranském umučen Pantelija Vukohavljevič, v Kvačici žena D'ordě Babiče byla zraněna. V kraji podrinském činí škoda 58000 dukátů.— Knížecí komisař Luko Kristič oznamuje z Lukova dne 1. října, že veškerá škoda v tomto okresu nemohla být posud zjištěna, poněvadž Turci na svém pochodu všechno zničili. Obyvatelstvo vlekli do otroctví, vraždíce bezbranné děti. V kraji krajinském spáleno šest vesnic. Mnoho jednotlivých dvorů bylo zničeno, děti, ženy a dívky przněny a vlečeny do otroctví. V Kňaževci spáleno 1210 domů, skladů a krámů, všechna stavení vládní, nemocnice, školy a kostely zničeny, zvony a sv. obrazy rozbity a zneuctěny, zboží odvlečeno neb spáleno. V okresu soraljickém mezi Gramadou, Pandiralem a Derventem spáleno třináct vesnic docela, v okresu ragbavackém spáleno 20 vesnic, obyvatelé Papratiny a Repužnice v okresu zaglavcheckém odvlečeni do otroctví. V okresu crnorjeckém spáleno 100 domů a vše vydrancováno. V okresu zajčarském zničeno 24 vsí, 200 lidí obojího pohlaví povražděno. Nalezeny spousty usekaných lidských údů, mrtvoly bez uší, nosů a jazyků. Třicet osob odvlečeno do otroctví. Škoda v posledně jmenovaných třech okresích činí přes sedm milionů dukátů. — Zprávy okresního starosty v Užici ze dne 2. října praví: Turci spálili Mokrugoru se školou, karanténou a celnicí, mimo to ještě Zaovinu, Jagoslici, Dasiljeviče, polovici vesnic Smiljevce, Besarova, Ergoli, Vučjaku, Medovníku a Jablinece, pak sedm domků pohraničních strážníků. Škoda činí 40109 duk. na majetku movitém, 207.849 duk. na dobytku. V Mokregoře mučeni veškeří ranění a vrháni do ohně, mrtví vyhrabáni s hrobů, usekány jim hlavy a mrtvoly pohozeny. — Zpráva okresního starosty v Kruševci ze dne 7. října praví: V Juzini spáleno 105 domů, mimo to vesnice Murči, Jožanica, Zuborac, Rosica a Šiljegovac. Škoda páčí se na 17645 dukátů.

Jak "Tagbl." se telegrafuje, byli vyzváni mnozí lékaři ruští, angl. lékař dr. Maroden a někteří srbští lékaři, aby vyšetřili srbské raněné, kteří mezi D'unisem a Kaonikem od Turků byli ukřižováni a na polo spáleni. U přítomnosti dra Kostelce, Mac Claura vyslaného "červeným křížem" a kresliče Villiersa časopisu "Graphic" dosvědčeno, že ranění srbští v strašných mukách byli usmrceni. I na jich zádech byly veliké pruhy od pálení. Komise ta podá do Bělehradu vypsání těchto ukrutností.

Vozová výprava ve Vasojevičích.

Z jihoslovanského bojiště, píše dopisovatel "Nár. Lis."

Území Vasojevičů prostírá se v onom úzkém pruhu pašalíku novopazarského, který dělí Černou Horu od Srbska. Vasojeviči jsou jedním z kmenů srbských, které částečně patří pod Černou Horu a částečně pod vrchmocenství turecké. Území tureckých Vasojevičů proti Černé Hoře hájí čtyry tvrze čili kuly: Kruševo, Podimlje, Previja a Sutěska. Všecky tyto kuly padly v první polovici měsíce září v moc Černohorcův, čímž jim získán úspěch veliké důležitosti, který však potřeboval dvě neděle, aby se o něm širší obecenstvo dovědělo, proto že Vasojeviči leží mimo dosah obou armád černohorských, následkem čehož zprávy odtud jsou nejen nepravidelny, ale i všelijak ztíženy. Posádky jmenovaných čtyř kul byly postoupány proti Podgorici na nemalou závadu, proto že znepokojovaly Kuče ze zadu, tak že se tito nikdy nemohli do Turků dát s celou silou a se vším ohněm. Vzdor tomu byla každá srážka s Turky u Podgorice pro Černohorce vítězná a ztráty a porážky turecké staly se tam pravidlem, které se dosud marně ohlíží po výminee. Kdyby byli bývali Kučové úplně svobodných rukou, bůh ví co by do nynějška z Turků u Podgorice bylo zbylo!

Vojvoda Miljan Vukovič viděl, že kul tureckých bez značných ztrát dobýti nelze a Černohorci nesmějí plýtvati silami a životy. Přemýšlel o jiném způsobu, jak by se jich zmocnil laciněji. Přemýšlel a vymyslil způsob následující, velmi originální, který mnoho upomíná na středo- a starověká dobývání měst a hradů.

Dal zhotoviti dva vozy, velmi pevné, které byly s obou stran, z předu i shora obrněny štíty ze silných bukových švihů, aby jim puška nemohla ublížiti. Vůz takový měl i se štítem na hoře výšky 7 stop, a mohlo se na něm vézti 10 lidí. Do vozů dány tyto k podniku potřební věci. To byly: hadry a koudel, namočené v kolomaz a petrolej; smolné louče, položené v nádoby naplněné petrolejem a na jednom konci ve skřipec rozštípené; střelný prach, zašitý v měchy z hovězí kůže.

Vozy byly rozebrány a vojáci donesli jednotlivé části až na blízko kuly Kruševa. Vojvoda Miljan vyhledal příhodná místa a na nich dal vozy znovu sestrojiti. Na to vstoupilo na každý vůz 10 mužů, kteří se dobrovolně nabídli. Vozy pomalu posouvány proti kule tak, že na každém čtyři muži dlouhými žerděmi o zem se opírali a vozem podobným způsobem pohybovali, jako činí veslaři, když loď uvázla na mělčině.

Vojvoda Miljan i celé vojsko rozloučilo se s odvážlivci pro případ, že se dílo nepodaří, což by je bylo stálo životy. Když se vozy počaly ku předu pohybovati, rozdělil vojvoda své čety, aby mohl vozovou expedici podporovat ohněm. Turci, kteří byly na kule kruševské posádkou, pálili na blížící se dřevěné nestvůry, nepochopujíce co to na ně leze. Na palbu jejich odpovídali Černohorci, ukrytí v zálohách. Kulu bránilo něco přes 30 mužů, kterým velel Mahmud beg Redžepagič. Náčelníkem vozové expedice byl Trako Mikič. Expedice nedbala prudké střelby z kuly a přiblížila se až k samým zdem. Nyní dal Trako Mikič hodit na střechu první smolný skřipec, držící kolomazem a petrolejem nasycenou hořící koudel. Turci ji sestřelili dříve než-li mohla střecha chytnout. Když Trako Mikič viděl, že střechu shora zapáliti nelze, dal skřipec s hořící koudelí vložiti do otvoru pod střechou. Nyní střecha chytla, ale Turci v čas přiskočili a oheň uhasili. Turkům bylo brániti se na dvě strany: proti vozům a proti četě dole, neustávající v živé palbě. Nyní dal Trako pod střechu vložiti měch se střelným prachem a zapáliti. Prach vydal ránu jako malé dělo a vyhodil část střechy do povětří. Turecké pušky umlkly. Na to vložen pod střechu druhý měch, větší prvého, zapálen a celá střecha rozbita. Turecké pušky utichly docela.

Černohorci vyskočili z vozů, rozbili vrata kuly a vnikli do vnitř. Kteří z obsádky chtěli se vzdát, vzati do zajetí, kteří nechtěli, jsou porubáni. Několik jich zahynulo v plamenech. Mezi zajatci jest také Mahmud Redže pagič. Za tři hodiny byla kula srovnána se zemí.

Po zdaru u Kruševa obklíčili Černohorci ostatní tři kuly. Obsádky, aby jim zabránili zapálení střechy, což bylo příčinou pádu Kruševa, střechy strhaly a krovy rozebraly. Spásu očekávali od Ali bega, který s 4—5000 muži dlel v Plavě a Gusini. Leč očekávání jich bylo marné, proto že se Černohorci Ali begovi postavili v cestu. Ali beg, ačkoli více než desetkrát Černohorců silnější, cítil se proti svým odpůrcům nedostatečným a poslal posli k Dervišovi pašovi, aby mu přispěl ku pomoci. Zatím chudák Derviš sám pomoci potřeboval, ale nebylo nikoho, kdo by mu jí podal. Zatím spustil strašný liják, který hrozil že potrvá delší čas. Turkům v kulách nebylo zdrávo a pomoc nepřicházela od nikud. Následkem toho uteklo z posádky v Podimlji 36 mužů a 9 se vzdalo; odvedeni na Cetyň do zajetí. Kula zapálena a rozbořena. Patnáctého září vzdala se celá posádka kuly Sutěšky, čítala 54 mužů, mezi nimi tři begové Redžepagiči. Kula zapálena a rozbořena. Téhož dne vzdala se obsádka kuly Previje, počtem 60 mužů, mezi nimi několik begů Redžepagičů. Dovedeni k vojvodě Miljanu, který je na svobodu propustil řka jim: "Nechte, ať nizamové kuly střehou, a vy poturčenci, hlídejte střechy nad hlavami." Obě kuly, jak Sutěška tak Previja, srovnány se zemí.

Z odvážlivcův, súčastnivších se vozové výpravy, nezahynul ani jediný. Za odměnu dal jim vojvoda Miljan nejkrásnější zbraně, které mu co kořisť padly do rukou.

Tato vozová expedice je podobný příklad osobního junáctví Černohorců, jako nedávno námi vylíčené hrdinství čtyř Černohorců, odvážívších se v noci v přestrojení do tábora Muktarova, kde srubali 34 hlav.

Philadelfická výstava.

Dalo se předvídat, že šicí stroj v zemi, kde stála jeho kolébka, bude na výstavě, uspořádané k oslavení stoleté její neodvislosti, zastoupen přiměřeně. A vskutku také neméně než 41 továrníků vystavilo užitečné ty stroje způsobem, který velikolepostí a skvělostí daleko předčí vše, co posud vídáno na výstavách v Paříži a ve Vídni. Šicí stroje vystaveny vesměs v strojírně, jen "Singer Manufakturing Co." vystavila svoje výbrobky ve zvláštní budově, ve vkusném to gotickém pavillonu, na kterém pracovali výbradě dělníci této firmy a který tedy se vším, co v něm vystaveno, je v plném slova smyslu "vlastním výrobkem". Praktický smysl, který zvláště vyznamenává Amerikána, osvědčil se i při stavbě této budovy, jedné z nejpěknějších soukromných budov na výstavišti. Kolem do kola je pavillon ovrouben verandou na ochranu proti žáru slunečnímu; vnitřek je zařízen co nejvkusněji a nejpohodlněji. Celá budova je 65 stop dlouhá a 40 stop široká a obsahuje mimo místnost výstavní velký salon přijímací, písárna a několik oddělených místností soukromných a toiletních. Přijímací síň je zařízena skvěle, podlahu kryjí měkké koberce a pohodlná sedadla a pohovky vyzývají k odpočinku. Zvlášť zajímavá pro dámy jest výkladní skříň u prostřed salonu, v níž se nalezají dvě ženské postavy; jedna oděná v šat z růžového a bílého atlasu, který způsobem svého provedení je as posud jediný. Lze na něm viděti osm různých způsobů šití na stroji a k dohotovení tohoto šatu, který má cenu více než 2000 dollarů, bylo zapotřebí čtyr neděl pilné práce; druhá postava představuje princeznu waleskou. Její šat sestává z atlasového vrchního roucha barvy rubínové a spodního roucha ze světlého hedbáví; vyšívání vyvedeno na stroji ze zlatých a zelených průmků. V místnosti výstavní pak zastoupeny nejrůznější druhy šicích strojů Singerových, od nejjednoduššího druhu pro domácnost až k strojům nejskvostnějším, velké stroje pro řemeslníky od nejjednodušší konstrukce pro obuvníky a krejčí až ke strojům pro sedláře a knihaře; mimo to jsou tu ve čtyřech velkých skříních vyloženy práce na ukázku zaslané ze všech částí země, kde stroje Singerova se užívá, práce ty podávají důkaz o užitečnosti těchto strojů. Také tu pokryta podlaha měkkými koberci a stěny okrášleny obrazy, které představují různé závody firmy "Singer Co." jmenovitě hlavní továrnu v Elisabethport u New Yorku a továrnu v Newarku, South Bendu a Glasgově. Dne 22. července uspořádala "Singer Manufakturing Co." dělníkům své továrny v Elisabethport bezplatnou jízdu k výstavě filadelfické. Přes 4000 dělníků dopraveno v 35 vozech po dráze pennsylvanské a v 38 vozech po nové trati dráhy ústřední (Bouns Brook). Purkmistr a městská rada Elisabethport súčastnili se tohoto výletu; před odjezdem z Filadelfie odevzdal jim purkmistr elisabethportský jménem města drahocenný prapor.

Anglická výprava na severní točnu.

Koncem minulého měsíce došla zpráva, že anglická výprava na severní točnu se navrátila aniž by byla nalezla otevřeného severního moře a neb otevřený průplav z Atlantického do tichého oceanu. Lodě, kteréž s touto výpravou poslány byly, Alert a Discovery, byly nejsilnější a nejlépe zaopatřeny ze všech, co jich dosud k severní točně vypraveno bylo. Obě byly párníky stavěné dle nejlepších vzorů a opatřené mocnými stroji, tak aby nemusily záviseti od větru neb přílivu. Zaopatřeny byly vším co důmysl a neb zkušenost uznávaly za potřebné a neb prospěšné pro potřebu i pohodlí výpravy. Neměly nákladu jiného, než zásoby a mimo to byla i třetí loď vypravena se zásobami do Disco, kdež je složila. Výpravu vedl kapitán Nares, jeden z nejzkušenějších důstojníků anglických v plavbě po ledových mořích; mužstvo bylo taktéž s velkou opatrností vybráno a vláda anglická hotova byla učiniti co koliv by třeba bylo ku zdaru výpravy.

Výprava vyploula z Portsmouth v Anglicku dne 29. května 1875 v naději, že během leta bude se moci až k točně dostati. Však se všemi pomůckami kteréž ještě k tomu soustředěny byly na jednu loď, Alert, neproniknul dále než ku 82 stupni. Odtud výslána výprava ku severu v saních po ledě. Však potkali se s takovými překážkami, že v 70 dnech postoupili pouze ku 83 st. 20 mil jsouce pouze 400 mil od točny vzdáleni. Shledali tu led 150 stop silný. Po čtrnáct dní byl mráz 59 stupňů pod nulou a jednou klesnul až 104 stupně pod bod mrazu, což jest největší zimou, jakou kdy lidský tvor snesl. Utrpení výpravy na této cestě byla hrozná. Pro ledové hory nemohli někdy ku předu, tak že některý den neurazili ani míli cesty. Tlumočník, Peterson, zahynul od omrznutí. Tři jiní členové výpravy po saních zemřeli na cestě, a ti kdož po velké zkoušce a utrpení vrátili se zpět k lodi, vrátili se aby oznámili, že dosáhnutí točny jest věcí nemožnou. Výprava tato rozhodla mimo vší pochybnost, že není žádného otevřeného moře na točně, že není tam pevnina tak zvaná "zem presidenta" jak naznačeno na mapách capt. Hall a že není průplavu spojujícího oba oceány. Výprava překročila hranice živočišného života. V ledovitých oněch pastinách nebylo zříti ani ptáka ani zvířete; ani medvěd, liška, ba ani tuleň nebyl k nalezení. Však přec tu nalezeno uhlí — důkaz to, že dříve v těchto mrtvých nyní končinách, rotlinstvo bujeti musilo, že však otevřeného moře u točny není a že marné jest vysílati tam výzkumné výpravy, dokázala výprava tato s dostatek.

Jak italského krále souží jeho nemanželská rodina.

Přelíčení Mantegazza, které bylo minulého měsíce ukončeno v Turině, nebylo by se mohlo opakovati v žádné jiné zemi pod sluncem mimo Italii, aniž by bylo vyvolalo veliké vzbouření. Zkaženost vlády americké ve Washingtonu jest zajisté veliká a nepoctivost v kruzích vysokého úřadnictva jest velmi vykřičená, avšak nedá se to vše přirovnati ku zkaženosti v kruzích vlády italské. Už v telegramech zmínili jsme se před časem o přelíčení markýza Mantegazza, člena to vznešené rodiny, který byl obžalován, že falšoval jméno královo a prince Humberta na směnkách a byl odsouzen na 8 roků do žaláře k těžké práci. Až se ten škandál zapomene trochu, bude markýz arci propuštěn čestně na svobodu od krále a odměněn za mlčenlivost svou a bude moci zase v nejvyšší společnosti se ukázati co miláček krále.

Když markýz vyslechl svůj rozsudek, vstal a přísahal při hlavách svých synů, že jest nevinen a své manželce napsal: "Čas jest dobrý přítel, co ti vyvolal [illegible] jednání." Celé jeho hájení se bylo, že jest na podpisech těch falešných nevinen; že dozvěděl se o nich příliš pozdě, aby je mohl odčiniti. Jistá neznámá osoba to učinila, ale kdo ta osoba jest, nechtěl markýz prozraditi.

V čem tedy záleží celá ta tajnost? Poznáme to.

Král italský, Viktor Emanuel, jak je po celé zemi jeho známo, byl v nedovoleném poměru k dceři jednoho ze svých kurasírů po dlouhá leta. Děvče to slulo Rosina a nazývá se teď hraběnka Mirafiore. Děvče to bylo sprosté ale krásné, nevzdělané ale vábné, žádná zločinkyně, ale lehkomyslná, jako nějaká hezká kočka neb opice. Král se do ní také zamiloval jako do nějakého hezkého zvířátka vášnivě hned v prvních letech svého manželství. Obyvatelé Turinu trpělivě a shovívavě hleděli na to, jak král vydržuje ženy dvě, rodiny dvě — obě své, v jich středu — jedna zákonitá, jedna poboční. Ano král dal své kuběně Rosině palác pěkný zrovna naproti paláci královskému, v němž žil se svou ženou a dětmi manželskými. Na den narozenin svých dítek prvých měl v obyčeji dávati jim, čeho si přáli, v dar.

Jednoho takového dne byly narozeniny prince Humberta, jenž byl ještě malý hošík.

Toho navedla trpělivá a dobrotivá královna Adelaida, aby žádal od krále onen palác naproti. Hošík se zachoval dle té rady a král zapáliv se hněvem, obrátil se ku manželce své a pravil: "Capisco bene ma vabene". (Rozumím dobře — ba příliš dobře) a obrátiv se s hněvem odešel ze salonu. Druhého dne byla Rosina s dětmi přestěhována jinam.

Trpělivá Adelaida trápila se stále a zůstávala manželi svému věrnou a oddanou. A když nemohla dále snášeti svou hanbu a potupu, zemřela.

Po několik roků žil král na dále s Rosinou a splodil s ní rodinu četnou. Asi před osmi roky, když byl těžce nemocen, zaslíbil se, že pozdraví-li se, že vzdá se trůnu a bude s ní žíti soukromně co počestný muž. Následkem toho nechal se s ní oddati na loži, jak se domníval, smrtelném. Vystonal se však, a jako to u pánů obyčejem, nechtěl o slibu svém ničeho slyšeti. Než oddání nemohl odčiniti, — Rosina byla jeho manželkou a královnou. Od té doby pokoušel se pozvednouti ji za královnu k sobě, ale nešlo to. Ti líní a jinak trpěliví Italiané někdy nenechají si příliš líbiti něčeho. Mohl by tím připravit se o korunu. Zanechal toho tedy.

Výživa tak četné rodiny dala mu mnoho starostí. Jeho levobočkové jsou prostopášní mrhalové, ba jeden z nich, Markýz Spinola je darebák celý.

Musel tedy pan král dlužiti se stále peněz, kde mohl jen úvěru dostati, aby těm marnotratníkům vědy s dostatek dal, neb říše nepovoluje mu nižádných výdajů na jeho poboční rodinu. Markýz Montegazze jest jeden z dohazovačů králových, který mu peníze opatřuje, kde a jak může. Arci nepřišel osobně ve spojení s panovníkem, nýbrž dělo se vyjednávání pouze s členy jeho nezákonité rodiny, která peníze ty potřebovala na své útraty. A tak do toho celého tajemství teď vidíme. Ona neznámá osoba není nikdo jiný než markýz Spinola, přirozený králův syn. Ten spáchal falešné ty podpisy krále a prince Humberta a udal pak zdělané ty směnky, které král musel zaplatiti. Ten nechal za sebe býti obžalovánu markýze Mantegazza a nechal ho též nevinně býti odsouzenu. Od toho a skrze něho bude odsouzený brzo na svobodu propuštěn a bohatě odměněn za to, že sloužil věrně darebáctví a šmejdířství ničemů královských levobočků a že mlčel. "Svornost."

Loupežnictví v Italii.

Na hlavu odvážlivého loupežníka sicilského Manziho, kterýž má rozsáhlé spojení s četnými obchodníky a hospodskými, vypsána jest cena 200 dukátů. Teprv těchto dnů přepadl Manzi s dvěma soudruhy v pravé poledne na hlavní silnici plukovníka Beaumontiho a vynutil na něm několik tisíc, které náležely vojenské pokladně. Manzi přepadává jen boháče a odměňuje se štědře hostitelům svým. Z toho se vysvětluje, že dosud mu nemohly úřady přijíti na stopu. Na jeho hlavu bylo již jednou 50 dukátů vypsáno, ale nikdo si nechtěl cenu tu zasloužiti. Stihatelé jeho přišli až do jedné horské vesničky. Manzi dověděv se, že popíjejí v hospodě, převlékl se za kováře a učinil po vsi pokřik, že Manzi jest v krčmě. Sedláci, mezi nimiž byli ovšem někteří důvěrníci loupežníka, obklíčili krčmu, spoutali komisaře a četníky, kteří nadarmo proti zatčení protestovali. Přes noc museli zůstati pod závorou a teprvé ráno opět puštěni, kdy dokázali, že vlastně sami stíhají Manziho, který zatím ale byl již dávno za horami. — Listy neapolské sdělují, že vláda vyslala svého jednatele, jistého Pazo, k náčelníku loupežnické tlupy Sinardimu, aby s ním vyjednával stran propuštění zajatých. Sinardi přijal velmi vlídně jednatele, kladl ale také přehnané podmínky, že vyjednávání nevedlo k žádnému konci. Banda Sinardiho velmi čile loupí v provincii Cosenza a podniká výlety na lup i do sousedních provincií. Když byla poslední dva zajaté déle sebou vláčela, propustila je za veliké výkupné, jednomu z nich ale uřízla ucho. Výkupné přijato bylo na železniční stanici v Melisse. Jistý pastýř, který patřil k bandě a pak ji opustil, byl zavražděn a na kusy rozsekán. Sinardi vyslal mnoho výhrůžných listů statkářům, v nichž žádá veliké sumy peněz od nich. Hrabě di Savallo Conculi musil prchnouti. Dodal ministru Mancinimu list v kterém Sinardi žádá od něho značnou sumu peněz, jinak že ho zavraždí, statek jeho vypálí a dobytek mu zničí. Následkem toho opouštějí statkáři své statky a stěhují se do měst.

Týdní přehled obchodní.

(Podává zvláště pro "Pokrok Západu" každého týdne firma *Blackman Bro's.*, 49 Market Street, Chicago, Illinois.)

CHICAGO, v sobotu dne 4. listopadu, 1876.

Trh obilní byl jaksi mdlý a ceny částečně nižší od poslední naší zprávy, ceny ostatních potravin však neutrpěly žádné podstatné změny. Špekulanti i vyvážeči kupovali v dosti značné míře, však přece v celku jevilo se více chuti k prodávání a proto byl trh mdlý. Klesnutí dlužno připsati nepochybnému úplnému vyrovnání záležitostí mezi Ruskem a Tureckem, což mělo i za následek pevnější ceny a částečné vstoupnutí evropských vládních úpisů. Též zprávy tržní z jiných míst byly nepříznivé a přispěly ku klesání cen. Přívoz byl dosti slušný, v celku však nepřibylo přece zásob.

Prodej mouky byl klidný při cenách $4.50 @ 6.25 za obyčejnou až nejlepší západní extra jarku, $5.50 @ 7.00 za Minnesotskou a $5.00 @ 7.50 za ozimní extra.

Pšenice, ozimní, trh mdlý, prodávána koncem týdne za $1.09½ čís. 2. červená. Minnesotská číslo 2. těšila se dobré poptávce od mlynářů při ceně $1 12. Č. 2. jarka stála koncem týdne na $1.08 @ $1.08½ k dodání hned a 1.09½ @ 1.10 k dodání v prosinci. Číslo 3. 98¼ @ 99 a odpadek 88¼.

Kukuřice číslo 2. k dodání hned za 41½; k dodání v prosinci 42¼.

Oves číslo 2. klesnul na 30½ a prodáván za 32 pro dodání v prosinci.

Žito číslo 2. stálo na 59.

Ječmen číslo 2. klesnul na 77 @ 77½. Číslo 3. prodáván za 38½ a 47 a odpadek 32½ @ 33.

Nakládané vepřové. Prodej dosti čilý při cenách $15.75 @ $16.00 pro dodání hned a $15.32 @ 16.37½ k dodání kdykoliv během tohoto roku.

Sádlo stálo na $9.62½ @ 9.65.

Semena. Ceny pevné. Timothy prodáváno za $1.50 @ 1.67½; jetelové za $6.50 @ 8.30, dle jakosti; lněné semeno stouplo na $1.35 @ 1.48. Divoké proso, uherská tráva a pohanka za 40 @ 60 bušl.

Máslo. Po másle byla malá poptávka a zásoby se množí. Prodává se za 12 @ 28 lb. za špatné až nejlepší nakládané a 12 @ 20 lb v šiškách.

Košťatová třtina 2 @ 5½ ctů. lb.

Po zemčatech panuje dobrá poptávka při cenách 55 @ 70 bušl za obstojné až nejlepší Peachblows, 55 @ 67 za ranné růžové a 40 @ 55 za míchané.

Anglický trh obilní.

Čelný list tržní píše: "Až měli jsme trvalé dobré počasí, příznivé pracím polním, trh anglický jest přec jen spoře zásoben pšenicí, jejíž cena zůstává nezměněna. Ceny v cizině jsou zároveň pevné po posledním klesnutí a čilost se částečně obnovuje. Jest nyní zjištěno, že uzavřeno příměří mezi Srbskem a Tureckem a válečné poměry nebudou vyvozovati vliv na ceny a podněcovati špekulaci. Však jelikož zásoby se od 1. září, kdy byly dosti malé, ještě více ztenčily, nechá se očekávati pevnota a stálost přítomných cen.

Nejnovější tržní zprávy.

New York 8. listop. 1876.

Zlato	109½

Chicago 8. listop. 1876

Pšenice, jarka čís. 1	1.10
" č. 2	1.08½—1.08¾
" č. 3	98—98½
Odpadek	88½—89
Kukuřice, nejlepší	42—42½
Žito číslo 2	56
Ječmen " 2	77½—78
" 3	38—44
Oves	31—31½
Prasata, živá	5.50—6.10
Dobytek	2.25—5.15
Máslo, čerstvé	12—28
Vejce	22—23

St. Louis 8. listop.

Pšenice čís 2 ozimní	1.19—1.22
" 3 "	1.09½—1.10
Kukuřice nejlepší	38½—39
Oves	30½
Žito	51
Prasata živá	[illegible]

Dosvědčení.

NÁSLEDUJÍCÍ PÁNOVÉ MAJÍ PŘEDPLACENO i s poštovní zásilkou:

M Kroc	Ia	25— V
M Plevka	"	26— "
J Hrubecký	"	49— "
A Novotný	"	18—VI
J Korbel	"	26— "
J Černý	Dakota T.	29— "
J Gritzman	Tex	27— "
J Mareš	Wis	24— "
V Pašek	"	34— "
V Smetana	"	36— "
K Náhlovský	Minn	33— V
F Bata	"	52— "
J Fišer	"	6—IV
J Sedláček	Kans	2— "
J Brajer	Neb	25— V
F Cháb	"	49— "
C Synovec	"	15— "
Marie Stibal	"	52— "
F Fencl	"	52— "
J Kubálek	"	41— "
P Doležal	"	52— "
J Tuma	"	16— "
V Kaandr	Chicago	22— "
F Fuchs	Ills	32— "
J Svoboda	Mich	48— "
M Schmitt	Mo	16— "
A Trejbal	Cal	48— "

Naši Jednatelé.

[illegible]

Dakota Territory.
[illegible]

Illinois.
[illegible] — Braidwood.
[illegible] — Edwardsville.

Iowa.
Josef Zalesky — Belle Plaine.
[illegible] — Cedar Rapids.
[illegible] — Chelsea.
J K Beranek — Iowa City.
[illegible] — Oxford Junction.
[illegible] — Richmond.
[illegible] — Stacyville.
[illegible] — Solon.
[illegible]

Kansas.
[illegible] — Wilson.

Maryland.
[illegible] — Baltimore.

Michigan.
[illegible] — Detroit.
[illegible] — East Saginaw.

Minnesota.
[illegible] — Praha.
[illegible] — St. Paul.

Missouri.
[illegible] — St. Louis.
V Martinek — Troy.

Nebraska.
[illegible] — Appleton.
M Čada — Crete.
Čeněk Duras — "
[illegible] — Linwood.
[illegible] — North Bend.
[illegible] — Pleasant Hill.
[illegible] — Schuyler.
[illegible] — Scribner.
[illegible] — Wahoo.
[illegible] — Wilber.

New York.
[illegible] — New York City.

Ohio.
F Klepetko — Cleveland.

Pennsylvania.
[illegible] — Allegheny City.

Texas.
[illegible] — Fayetteville.

Wisconsin.
[illegible] — Bohemia.
[illegible] — Francis Creek.
[illegible] — Kewaunee.
[illegible] — La Crosse.
[illegible] — Milwaukee.
[illegible] — Manitowoc.
[illegible] — Racine.
[illegible] — Tabor.

Hledáme Jednatele

[illegible]

Sev. německý Lloyd

Pravidelní přímá
PAROPLAVBA
mezi
Bremen a New Yorkem
přes **Southampton**

[illegible]

Expediční dnové jsou ustanoveni:
Z Bremen [illegible]
ze Southampton [illegible]
z New Yorku [illegible]

POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ
[illegible]

Ceny převozní:
z Bremen do New Yorku: [illegible]
z New Yorku do Bremen, Londýna, Havru a Southamptonu: [illegible]

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovici.

[illegible]

Strany přeplavě do Bremen, Hamburku, Antverp, Amsterdamu, Rotterdamu, Southamptonu, Hallu a Londýna, obraťte se na
OELRICHS & Comp. No. 2 Bowling Green, New York.
[illegible]

CRETE, NEBRASKA.

ČENĚK DURAS.
Český hostinec. Páni hosté nalezaou vždy čerstvé Omaha'ské pivo, Havanské doutníky a kuželníky nejnovějších druhů.

IG. F. STEIDL.
Český sedlář, obsluhuje krajany své vždy dobře, jak se každý kdo u něho dosud koupil ku svému prospěchu přesvědčil.

M. CADA.
Obuvník. Kdo chce dobrou, trvanlivou obuv, za mírnou cenu nechť jej navštíví.

JOS. KLIMA.
Hostinský, u nádraží Crete, N.

W. AKSAMIT.
Kovář a kolář. Main Ave.

T. & V. C. TOOGOOD,
mají velkou zásobu zboží střižného, grocerií, [illegible], obuvy, čepic, klobouků atd. atd. atd. za ceny úžasně mírné. Všecky výrobky farmářské jako máslo, vejce, kukuřici, dobytek, prasata, a je [illegible] za nejvyšší cenu na výměnu.
Main Avenue. CRETE, NEB.

W. H. MORRIS
Právník
CRETE, NEBRASKA.
Office na MAIN AVENUE.
Vedle Bandovy lékárny.

DR. BAND.
Lékař, ranhojič a lékárník
Lékařské porady se z darma udílejí.
Recepty se zvláštní opatrností se připravují.
Zelená lékárna na rohu MAIN a 13té ulici.
CRETE, NEB.

R. L. CORNWELL
Smírčí soudce a veřejný **NOTAR**.
Dlužnopisy, úpisy a žádní spisy všeho druhu se pozorně vyhotoví.
Úřadovna na **Main Avenue**, vedle M. ČADY.
CRETE, - - - NEBRASKA.

Pozor osadníci
v
YANKTON a BON HOMME Co's v Dakota!
Karel Kadis
ZALOŽIL PRVNÍ ČESKOU
LÉKÁRNU
na 3. ulici v Yanktonu.
[illegible]
K. Kadis.

Hamburgsko - americká paroplavební společnost, při níž jest českým jednatelem rodák náš pan Josef Pastor, čítala až dosud 21 velkých poštovních parolodí. — Koncem dubna t. r. převzala však ještě 7 nových obrovských parníků od zaniklé právě konkurenční společnosti, novoucí se "Eagle Line", a zaujala takto první místo v paroplavbě evropsko-americké. Její lodě, jež nyní mezi Hamburgem a New Yorkem jezdí, jako Pomerania, Thuringia, Suevia, Silesia, Frisia, Westphalia, Cimbria, Holsatia, Hammonia Goethe, Herder, Lessing, Wieland Klopstock a Gellert jsou největší a nejrychlejší, které kdy vysoké moře spatřilo, a tak silným počtem výborných a zároveň nových lodí na na jediné čáře nemůže se vykázati žádná jiná společnost na světě.

LACINÉ A DOBRÉ POZEMKY!
ve východní Nebrasce!
Burlington & Missouri dráha
má
1.500.000 akr pozemk.
ve východní Nebrasce!
kteréž nabízí na prodej osadníkům lacino a za podmínek velmi příznivých.
Na deset let na SPLÁTKU!
MALÝ ÚROK!
20 procent
srážky pro ty, kdož pozemky své vzdělávají!
Pozemky leží POBLÍŽ DRÁH, které LACINO DOPRAVUJÍ i dovážejí.
Přes 400 českých rodin jest již osazeno na našich pozemcích!
Taktéž máme mnoho výtečných pozemků v České Osadě [illegible].
Hlaste se o další zprávy u
A. E. Touzalin, [illegible]